

besvare. Det er mig nemlig personlig ubekendt; og jeg veed idetmindste ikke med Sikkerhed, om den paagjældende høie Person nyder Gage ifølge sin militaire Stilling; altsaa, i den Retning er jeg ikke istand til at give en sikker og factisk Oplysning idag. Hvad derimod det Spørgsmaal angaaer, om det, hvis saa var, var paatænk ved den høiere Apanages Bevilgelse deri at gjøre en Forandring, saa tør jeg besvare dette Spørgsmaal for mit Vedkommende aldeles benegende; thi, hvis det var Meningen, saa maatte det være optaget i Apanageloven. Hvorvidt nu de Hensyn, som den ærede Rigsdagsmand i den Henseende har gjort gjældende, maatte findes at have overveieende Grunde ligeoverfor de Betæneligheder, som dog maatte findes ved at tilføie en Apanage en saadan Clausul, det skal jeg overlade til det høitærede Things nærmere Bedømmelse, navnlig ogsaa paa de senere Stadier af denne Sag. Jeg troer vel, at der kan være Anledning til, naar der bevilges en høiere Apanage istedetfor de hidtilværende mindre Apanagebeløb, da at sige, at disse mindre Apanagebeløb falde bort, men jeg troer derimod, at der dog vil findes, især i Formen, endeeft Betæneligheder ved i det Dieblif, man giver med den ene Haand, saa at tage med den anden, saaledes at medens man bevilger et temmeligt betydeligt Apanagebeløb, tillige bestemmer, at en vis militair eller civil Gage, som hidtil har været udbetalt for Tjenesteydelse, skal falde bort. Der er dernæst rettet det Spørgsmaal til mig, om der var truffet nogen saadan Foranstaltning, hvorved Hs. Majestæts Indflydelse paa Valget af de Omgivelses, den høie apanagerede Person vilde vælge, var sikret. Det er et Spørgsmaal, som jeg for mit Vedkommende kun seer mig istand til at besvare derhen, at det ikke er mig bekendt; men at jeg ogsaa antager, at det er et Anliggende, som slet ikke staaer i Forbindelse med Apanagen. Hvorvidt Hs. Majestæt i den Henseende i sit kongelige Huus har truffet eller vil finde det passende at træffe Foranstaltninger, det er Noget, som jeg troer ligger aldeles udenfor det finantzielle Spørgsmaal, hvormed vi her have at bestæftige os, og netop af den Grund, at den apanagerede Per-

son ifølge Pensionsloven er, hvad hans efterladte Omgivelses angaaer, naar i sin Tid hans Apanage ophører, stillet paa den Maade, som de ere stillede, netop deri troer jeg, at der fra det finantzielle Standpunkt betragtet ligger en bestemt Begrundelse af, at man aldeles ikke tør bestæftige sig med dette Spørgsmaal. Det kan være rigtigt i det Dieblif, at der er Spørgsmaal om at bevilge en Apanage paa saadan Maade, at denne Apanagebevilling medfører eventuel Pensionsberetigelse for den fyrstelige Persons Omgivelses, da at ville sikke Statsmagten en Indflydelse med Hensyn til Valget af Omgivelsesne; men naar Apanagen bevilges under saadanne Retsforhold som dem, der flyde af den almindelige Pensionslovs § 2, at nemlig de Omgivelses, som den høie Person maatte vælge, ere efter Apanagens Ophør Staten aldeles uvedkommende, troer jeg, at det vil være meget urigtigt, i mindste Maade at ville sikke sig nogen Indflydelse paa Valget af Omgivelsesne. Jeg har, som det høitærede Thing vil erindre, ikke fra min Side givet noget som helst Anledning til at reise det Spørgsmaal, om der kunde være Tvivl med Hensyn til det Forhold, hvorunder en apanageret Persons Omgivelses i sin Tid vilde befinde sig ved Apanagens Ophør. Jeg tilstaaer, at jeg i den Henseende aldrig har næret nogen Tvivl, og jeg troer, at man feiler, naar man antager, at de her givne Love og navnlig Pensionsloven i den Grad ere udenfor den almindelige Bevidsthed paa de Steder, hvorom der her er Spørgsmaal, at man ikke der skulde meget vel søie, at den Apanage, som nu bevilges, bevilges uden alt Retskrav for den apanagerede Persons Omgivelses til i sin Tid at erholde Pension. Yderligere at sikke sig i den Henseende mod eventuelle Paakrav, end Pensionsloven gjør, det kan jeg ikke indsee Muligheden af, med mindre man vil finde sig foranlediget til at optage en Grundlovsbestemmelse desangaaende. Saalænge man ikke vil ad grundlovmæssig Veie opstille slige Garantier, kjender jeg kun een Sikkerhed herfor, og det er, at det staaer i en Lov. Loven maa agtes af os Alle, saalænge den bestaaer, og den Omstændighed, at Loven kan forandres, kommer ikke i Betragtning. Imidlertid har jeg ikke i